

In Signaal- #1- 2010

Koekoeksjong

Duurzame energie mag zich op dit moment koesteren in veel belangstelling uit vele hoeken. De discussie rond de toekomst van onze energievoorziening krijgt steeds duidelijker contouren. Aan de ene zijde zien we de uitgesproken voorstanders van een centrale energie infrastructuur en grootschalige energie opwekking. Deze voorstanders kiezen voor grootschalige kolencentrales, kernenergie en waar er dan al sprake is van duurzame energie dan betreft dat wind op zee en zeer grootschalige biomassa bijstook in kolencentrales (misschien moeten we daarom wel zoveel kolencentrales gaan bouwen.....). Het VNO/NCW en grote energie producenten zijn daar de pleitbezorgers.

De voorstanders van deze centrale aanpak, waartoe demissionair minister van der Hoeven ook behoort zoals we recent hebben kunnen ervaren, kiezen voor een aanpak waarbij de energiekosten vooral goedkoop moeten blijven (een innige wens van het VNO/NCW) en daardoor met een maximale inzet van (gesubsidieerde) kolen en kern energie. Dit lijkt steeds meer een Nederlandse “alleingang” te worden binnen de Europese context. Het vertaalt zich ook in een simpele aanpak voor Nederland om de Europese duurzame energie doelstellingen te behalen in 2020 door voornamelijk te concentreren op grootschalige bij-en meestook en wind op zee. Andere duurzame energie technologieën vragen maar subsidie en “maken ondernemers lui.....” volgens onze minister van EZ. Deze denklijn heeft wat weg van het gedrag van een koekoeksjong: profiteren van een degelijk nest, maar toch de goede ideeën er geleidelijk uit manoeuvreren.

Aan de andere kant zijn de voorstanders van inzet van een breed pallet van duurzame energie opties. Onder het besef dat we alle opties zullen moeten benutten om een robuuste transitie te krijgen naar een duurzame energie voorziening, wordt gekozen voor een decentrale duurzame energie opwekking. Veel variabel vermogen, met sterke internationale connecties die een stabiele Europese energie infrastructuur ontwikkelen. Deze positie wordt sterk gesteund door de DE Koepel, maar vormt ook het uitgangspunt van het initiatief “Nederland krijgt nieuwe energie” van de energiewerkgroepen van CDA, VVD, D66, PVDA, SGP, CU, en GroenLinks en het burger initiatief (zie verderop in signaal).

De DE Koepel kiest duidelijk voor deze route en ziet zich gesteund door velen die een bredere maatschappelijke en economische context zien. Daarnaast kunnen we ons baseren op de zeer positieve ervaringen in andere landen. Een verduurzaming van de energievoorziening, waarbij inderdaad energiekosten geleidelijk omhoog gaan (met de nadruk op geleidelijk) bieden niet alleen op langere termijn stabiliteit (= onafhankelijkheid van geopolitieke invloeden), maar creëert ook een enorme impuls voor extra economische activiteit en innovatie. Dat zijn gelukkig ook die steekwoorden die op dit ogenblik sterk in de aandacht zijn bij hetzelfde ministerie van Economische zaken, waar weer over industriepolitiek in relatie tot innovatie en energiepolicies kan worden gesproken. Het is misschien een goed idee als de beleidsterreinen “duurzame energiebeleid”, “innovatiebeleid” en “industriebeleid” bij de kabinetsformatie die we straks gaan krijgen in een nauwe samenhang worden bekeken want ze hebben veel met elkaar van doen. De DE Koepel is ervan overtuigd dat de macro-economische en maatschappelijke effecten (en die zijn breder dan de VNO/NCW belangen) uitermate positief zullen uitwerken als er wordt gekozen voor consistente overgang naar een duurzame en decentralere energie aanpak, waarbij alle opties worden benut en de fossiele bronnen worden afgebouwd. Dat wordt een pracht kans voor de nieuwe minister van economische zaken. In zo’n nieuw beleid past geen koekoeksei.

Teun P.Bokhoven (Voorzitter Duurzame Energie Koepel)